

احساس امنیت اجتماعی، شبکه‌های اجتماعی و نهادهای نظام و قانون (مطالعه موردی شهر مشهد)

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۱/۲۵

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۰/۲

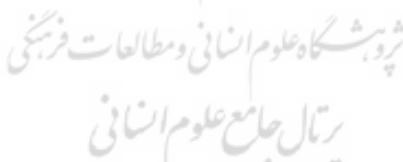
حسین قدرتی^۱، خلیل‌اله سردارنیا^۲، حسین ملتفت^۳، عبدالوهید برشد^۴

چکیده

بیان مسأله: مطالعه حاضر به بررسی احساس امنیت اجتماعی و تأثیر نهادهای نظام و قانون یعنی پلیس و دادگاه و همچنین تأثیر عضویت در شبکه‌های اجتماعی داوطلبانه، بر آن می‌پردازد.
روش: روش تحقیق، پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی از نوع پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه ساکنان شهر مشهد که در محدوده سنی ۱۸ تا ۶۵ سال تشکیل می‌دهد که به روش نمونه‌گیری خوشای چندمرحله‌ای، ۶۰۰ نفر انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. برای گردآوری اطلاعات از ابزار پرسشنامه استفاده شده است.

یافته‌ها: یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که متغیرهای اعتماد به دادگاه، اعتماد به پلیس، عضویت در انجمن‌های ادبی‌هنری، جنسیت و وضعیت تأهل وارد مدل رگرسیون می‌شوند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که در وهله اول بهبود عملکرد نهادهای دولتی و به وزنه دو نهاد یادشده و در وهله دوم گسترش شبکه‌های اجتماعی می‌تواند به تقویت احساس امنیت اجتماعی شهر و ندان، کمک کند.

کلید واژه‌ها: امنیت اجتماعی / پلیس / دادگاهها / شبکه‌های اجتماعی

-
- ۱- استادیار جامعه‌شناسی مرکز پژوهشی علوم جغرافیایی و مطالعات اجتماعی- دانشگاه تربیت معلم سیزوار
 - ۲- استادیار علوم سیاسی دانشگاه شیراز
 - ۳- مری‌گروه جامعه‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز
 - ۴- کارشناس ارشد جمعیت‌شناسی از دانشگاه شیراز

مقدمه

از مؤلفه‌های اساسی شاکله جوامع انسانی، چه بر اساس رویکردهای قرارداد اجتماعی و چه بر اساس رهیافت‌های هنجاری، امنیت اجتماعی است. رویکردهای دسته‌اول، این مؤلفه را حاصل قرارداد اجتماعی بین انسان‌ها می‌دانند و طرفداران رویکرد دوم، آن را پیامد ساختارهای فرهنگی، هنجاری می‌دانند که فراتر از فرد، قدرت تعیین‌کننده‌ای بر او دارد. اگر انسان‌ها در یک جامعه، پیمان‌ها و قراردادهای جمعی را بشکنند یا از هنجارهای متعارف تخطی کنند، بسته به اهمیت قرارداد و هنجار مربوط، امنیت اجتماعی را خدشه‌دار می‌کنند.

هابز معتقد است که بشر در وضع طبیعی یعنی در صورت نبودن قوانین و مقررات اجتماعی و قیودات در جامعه، تابع شهوات و خودخواهی‌های خود می‌شود و برای رسیدن به اهداف خود ممکن است حتی به نابودی همنوعان خود مبادرت ورزد (به نقل از فرجاد، ۱۳۷۱). حاصل چنین چیزی نامنی در جامعه است که رابطه بلافضلی با بی‌نظمی اجتماعی دارد. از نظر هابز امنیت برای انسان از چنان اهمیتی برخوردار است که حاضر است به خاطر آن حتی آزادی و برابری را از دست بدهد (Harrison, 1993: 49). از دید هابز انسان‌ها برای گریز از وضعیت آزاردهنده طبیعی که در آن جنگ همه علیه همه برقرار است به یک قرارداد اجتماعی متول می‌شوند که براساس آن قدرت کنترل و قید زدن بر انسان‌ها و فروزنخواهی آنها را به دولت (درهیئت لوپیاتان) واگذار کرده تا در عوض، دولت، کالای ارزشمند امنیت را برای آنها به ارمغان آورد.

با گذشت زمان و بررسی‌های بیشتر اندیشمندان علوم اجتماعی، تنها دولت مقتدر و کارآمد، تعیین‌کننده امنیت اجتماعی افراد تلقی نمی‌شد. اندیشمندان بر نقش جامعه مدنی در ایجاد امنیت و کالاهای جمعی مشابه آن تأکید کردند. این گونه رویکردها به ویژه در دهه‌های اخیر در چارچوب مفهوم سرمایه اجتماعی، با اقبال زیادی مواجه شده است. در این رویکرد که ریشه در نظریه‌های توکویل و میل دارد، بر نقش روابط، تعاملات، هنجارها، شبکه‌ها و گروه‌های اجتماعی در ایجاد طیف وسیعی از ویژگی‌های مثبت و مفید جامعه از جمله اعتماد، امنیت، رشد اقتصادی،

کاهش جرایم و غیره تأکید می‌شود. مقاله حاضر به بررسی امنیت اجتماعی براساس دو رویکرد مذکور می‌پردازد. هدف اصلی پژوهش مذکور تبیین رویکرد مناسب و مطلوب احساس امنیت اجتماعی در جامعه مورد مطالعه است.

پیشینه تحقیق

معمولًاً مباحث امنیت ملی را از زمان قرارداد وستفالیا (۱۶۴۸) به بعد و با شکل‌گیری دولت – کشورها پیگیری می‌کنند. از آن زمان به بعد کم کم مسئله امنیت ملی وارد عرصه اصلی سیاست‌گذاری‌ها شد. اما برای مدت‌ها امنیت ملی با امنیت نظامی مترادف و هم معنی بود. با پیدایش انقلاب فرانسه و وارد شدن عنصر مهم بنیادهای ملی و اجتماعی به درون تحولات سیاسی – اجتماعی کشور، کم کم تأکید بر صرف امنیت نظامی کم رنگ شد. از این زمان به بعد به تدریج ابعاد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی نیز در تعریف قدرت ملی کشورها اهمیت اساسی یافت (ولی پور زرومی، ۱۳۸۱: ۱۳۵).

نخستین کسی که بحث امنیت اجتماعی را به صورت مدون مطرح کرد بروی بوزان بود. بوزان امنیت اجتماعی را به پنج دسته تقسیم می‌کند: امنیت نظامی، امنیت سیاسی، امنیت اقتصادی، امنیت اجتماعی و امنیت زیست محیطی. از نظر بوزان چون امنیت اجتماعی در داخل یک محدوده سرزمینی مطرح می‌شود، نسبت به امنیت ملی فرعی است (نصیری، ۱۳۸۱: ۱۲۵). اولی ویور با انتقاد از بوزان، معتقد است امنیت اجتماعی در کنار امنیت اقتصادی، سیاسی، نظامی و زیست محیطی، قابل طرح نیست بلکه مفهوم همطراز امنیت اجتماعی، امنیت ملی است چون امنیت اجتماعی در شرایط امروزی مرجع امنیت ملی است. به نظر ویور، امنیت اجتماعی معطوف به هویت است که فی نفسه مقوله‌ای است بسیار مهم چون هویت اجتماعی در هر حال وجود دارد چه دولت باشد چه نباشد (همان: ۱۲۶).

پرسش اصلی در مباحث جامعه شناسی امنیت این است که یک وضعیت امن یا نامن از کدام شرایط و بسترها اجتماعی برخوردار بوده است (پورسعید، ۱۳۸۱: ۲۰۰). اگر جامعه‌شناسی امنیت اجتماعی را به مفهوم تجلی اعتماد و اطمینان از یک سو، و تضعیف نامنی در مناسبات افراد و نهادها از سوی دیگر بدانیم، می‌توان از

پیدایش رشته‌ای سخن به میان آورد که دغدغه‌ی اصلی و اولیه‌ی آن نه امنیت بین‌المللی و نه فقط امنیت ملی بلکه امنیت افراد و گروه‌های اجتماعی است. توضیح اینکه به موازات محدود شدن حوزه اقتدار دولتی و انتقال بخشی از امکانات آن به حوزه اجتماعی، امنیت اجتماعی می‌تواند به عنوان رقیب یا مؤلفه کلیدی امنیت ملی نقش آفرین باشد(نصیری، ۱۳۸۱: ۱۱۶). در ایران مطالعات چندی در مورد امنیت اجتماعی انجام شده است. برخی از این مطالعات، نظری است. مانند عسکری(۱۳۸۱) و برخی مانند پژوهش خوش‌فر(۱۳۸۴) و شیخی(۱۳۸۶)، تجربی است. در این بخش به مرور سه مورد از پژوهش‌های پیمایشی انجام گرفته در داخل کشور می‌پردازیم.

نبوی، حسین‌زاده و حسینی(۱۳۸۸)، در پژوهشی به «بررسی تأثیر پایگاه اجتماعی-اقتصادی و هویت قومی بر احساس امنیت اجتماعی» می‌پردازنند. در این تحقیق که به روش پیمایشی و با نمونه‌ای ۶۰۰ نفری در شهر اهواز انجام شده است، احساس امنیت اجتماعی با سه بعد امنیت جانی، مالی و سیاسی سنجیده شده است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که متغیرهای پایگاه اقتصادی-اجتماعی و هویت ملی، تأثیر مستقیم و متغیرهای احساس محرومیت نسبی و احساس بی‌قدرتی، اثر معکوسی بر احساس امنیت اجتماعی افراد دارد. به علاوه متغیرهای هویت قومی و جنسیت، به ترتیب بر احساس امنیت جانی و احساس امنیت مالی افراد اثرگذارند.

ساروخانی و نویدنیا (۱۳۸۵) در پژوهشی با عنوان «امنیت اجتماعی خانواده و محل سکونت در تهران» با تأکید بر متغیر محل سکونت به مطالعه امنیت اجتماعی در ۴۲۰ خانواده ساکن در شمال و جنوب تهران می‌پردازنند. روش این مطالعه پیمایش است. در این مطالعه ابعاد امنیت عبارت است از امنیت جانی، مالی، شغلی، عاطفی و اخلاقی. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد میانگین امنیت جانی و شغلی در منطقه شمال بالاتر است، اما امنیت مالی در مناطق جنوب تهران بیشتر است چون به علت کمی مال و ثروت، کمتر در معرض سرقت قرار می‌گیرند. به علاوه خانواده‌های ساکن در شمال تهران از امنیت مالی و عاطفی کمتری برخوردارند و ساکنان جنوب از امنیت جانی و شغلی کمتری. نویسنده‌گان، امنیت اجتماعی را واحد

خصلت شبکه‌ای می‌دانند و برای تأمین آن همکاری همهٔ واحدها و ارگان‌های جامعه را پیشنهاد می‌کنند.

عربی (۱۳۸۴) در پژوهشی با عنوان «بررسی امنیت اجتماعی از دیدگاه شهروندان هشت شهر» با استفاده از روشی پیمایشی به بررسی امنیت اجتماعی می‌پردازد. وی با سنجه‌هایی مانند «حالی گذاشتن منزل مسکونی به مدت چند روز»، «حمل پول نقد به مقدار زیاد» و «تردد با ماشین‌های مسافرکش شخصی در شب» متغیر امنیت اجتماعی را بررسی می‌کند. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که اکثر پاسخ‌گویان عمل به این موارد را خطرناک می‌دانند. محقق در انتهای یادآور می‌شود که «در مجموع افراد پاسخگو، نالمنی زیادی را در همه موارد ارائه شده داشته‌اند» و «صرف نظر از شدت و ضعف وجود امنیت در شهرهای مورد بررسی، میزان احساس امنیت در آنها در حد پایینی است».

مبانی نظری

یکی از نظریه‌هایی که به امنیت، پرداخته است، نظریه‌ی نیازهای سلسله‌مراتبی مازلو است. مازلو نیازهای انسان را در پنج دسته تقسیم می‌کند که عبارت است از: نیازهای جسمانی^۱، نیازهای ایمنی^۲، نیازهای تعاق و عشق^۳، نیازهای احترام^۴، و نیازهای خودشکوفایی^۵. به نظر مازلو این نیازها خصلت سلسله‌مراتبی داشته و در اکثر افراد، تا نیازهای سطوح پایین برآورده شوند، چنان ارگانیسم را در گیر خود می‌کنند، که امکان پرداختن به نیازهای سطح بالاتر، کاهش می‌یابد (مازلو، ۱۳۷۲: ۱۰۱).

در سلسله‌مراتب نیازهای مازلو، نیاز به امنیت و ایمنی در مرتبه دوم قرار دارند و مواردی چون امنیت، ثبات، وابستگی، حمایت، رهایی از ترس و نگرانی و آشفتگی، نیاز به سازمان و نظم و قانون، داشتن حامی مقتدر، و نظایر آن را شامل می‌شود. اگر نیازهای جسمانی به طور نسبی برآورده شوند، این نیازهای جدید ظاهر می‌شوند.

1 - The Physiological needs.

2 - The safety needs.

3 - The belongingness and love needs.

4 - The esteem needs.

5 - The need for self-actualization.

امنیت است، ترتیبات نهادی اجتماعی است.

رویکردهای دولت‌محور، به امنیت اجتماعی-ریشه در رهیافت هابز دارند- تأکیدشان بر تأثیر حکومت و کارآمدی نهادهای آن در ایجاد امنیت اجتماعی است. نیازهای ایمنی، می‌توانند مانند نیازهای جسمانی کاملاً بر ارگانیسم مسلط شوند. آنها، می‌توانند به عنوان سازمان دهنده‌گان تقریباً انحصاری رفتار با به خدمت گرفتن همه قابلیت‌های ارگانیزم عمل کنند. در این شرایط، ارگانیزم، صرفاً به دنبال ایمنی است(همان: ۷۴ و ۷۷-۷۸). به طور کلی، نظریه مازلو، از این حیث که نیازها را پدیده‌ای انجیزشی - روانی تلقی می‌کند نظریه‌ای روان شناختی است، اما از این حیث که رفع این نیازها را مبتنی بر روابط و پیش شرط‌های اجتماعی می‌داند جامعه شناختی است. مازلو خود در این باره می‌گوید: «نیازهای ابتدایی بشر فقط می‌تواند به دست سایر افراد بشر یعنی جامعه و از طریق آنان ارضاء گردد». به علاوه، یکی دیگر از دلایل جامعه شناختی بودن نظریه مازلو این است که هر چه از نیازهای سطح پایین تر به سمت نیازهای سطح بالاتر حرکت می‌کنیم، با وجود اجتماعی قوی‌تری مواجه می‌شویم. برای مثال، تنها نیازهای جسمانی، غیراجتماعی است و در بین نیازهای دیگر، نیازهای ایمنی اگرچه وجه فردی و روان شناختی دارد واجد وجه اجتماعی نیز هست، اما نیاز به احترام، تعلاق و عشق، و خودشکوفایی، ماهیت جامعه شناختی بیشتری دارند. همین وجه اجتماعی عمیق باعث می‌شود که هر چه از نیازهای سطح پایین تر به نیازهای سطح بالاتر حرکت می‌کنیم، تفاوت‌های افراد با یکدیگر بیشتر می‌شود، به طوری که در سطح نیاز خودشکوفایی، افراد بیشترین تفاوت را با هم دارند. به عقیده مازلو، رفتار آدمی را عوامل مختلفی تعیین می‌کنند که انگیزش یکی از آنها و دو دیگر عوامل محیطی است. به همین دلیل، مازلو اهمیت عوامل اجتماعی را تا جایی پیش می‌برد که معتقد است از بین بردن بی عدالتی های اجتماعی، تا حد زیادی موجب از بین رفتن بی عدالتی های زیستی و زنیکی و نیز نابرابری های پیش و پس از تولد خواهد شد(مازلو، ۱۳۸۱: ۴۵۲ به نقل از اسلام، ۱۳۸۸: ۵۵۸ و ۶۰). چنانکه دیدیم در نظریه مازلو آنچه تعیین کننده و برآورنده نیازهای افراد در جوامع مختلف و نحوه برآوردن این نیازها از جمله نیاز به احساس امنیت است، ترتیبات نهادی اجتماعی است.

بدین معنی که نهادهای مختلف تحت مدیریت دولت همچون مدرسه، در صورت کارآیی می‌توانند نقش خود را در جامعه‌پذیری مناسب افراد و درونی‌سازی ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی ایفا کنند. در نتیجه از تعداد افرادی که دست به جرم و جناحت و قانون‌شکنی می‌زنند، کاسته شده و احساس امنیت شهروندان نیز افزایش می‌یابد. از طرف دیگر، نهادهایی همچون پلیس، دادگاه، زندان و... که برای کنترل بیرونی در جامعه طراحی شده‌اند، در صورتی که کار خود را به درستی انجام ندهند، مجرمان، بهتر می‌توانند دست به اعمال خلاف قانون بزنند و از این طریق، موجب نالمنی سایر شهروندان شوند. علاوه بر وجه ناکارآمدی نهادهای نظم و قانون در جوامع که می‌تواند منجر به کنترل ضعیف مجرمان شود، این نهادهای دولتی از بعد دیگری نیز می‌توانند موجد نالمنی باشند. اگر این نهادها به سوءاستفاده از قدرتِ واگذار شده به آنها بپردازاند به صورتی اثباتی و مستقیم، خود موجب احساس نالمنی در شهروندان می‌شوند. با توجه به همین وجه از موضوع است که بحث جامعه‌مدنی برای دفاع از حقوق شهروندان در مقابل دست‌اندازی دولت مطرح می‌شود و طیف وسیعی از نظریه‌پردازان را به خود جلب کرده است.

ایدئ جامعه‌مدنی با برقراری تعادل نسبی میان حوزه خصوصی زندگی فرد و حوزه عمومی، امنیت فرد و جامعه را ارتقا می‌دهد و این امر از طریق تعاملات بین گروهی در عین وجود تعاملات درون گروهی، امکان‌پذیر می‌شود. این بدان معنی است که اگر در جامعه‌ای هویت‌های نخستین مانند هویت‌های نژادی، زبانی، جنسی، قومی و... مورد تهدید و تبعیض قرار گیرند در صورتی که افراد آن جامعه از حق ایجاد انجمان و گروه برخوردار باشند، به خوبی می‌دانند که بهترین راه تخفیف آن تبعیض‌ها و تهدیدها، حضور در جامعه‌مدنی و تشکیل گروههایی با سازوکار مدنی است (پورسعید، ۱۳۸۱: ۲۰۹). جامعه‌مدنی به حوزه روابط و تعاملات اجتماعی و حرفه‌ای گفته می‌شود که در گروههای داوطلبانه، خودگردان و سازمان یافته تجلی یافته و هدف آنها رفع نیازها و پیگیری منافع اعضا از طریق وساطت میان حوزه سیاسی و حوزه خصوصی است. این گروههای سازمان یافته و غیردولتی در قالب

اصناف، انجمن‌ها، شوراهای اتحادیه‌ها، تعاونی‌ها و بنگاه‌های خیریه و عالم‌منفعه ظاهر می‌شوند(همان: ۲۰۱).

ایده جامعه مدنی حاوی این مضمون مهم است که رفع نیازها و تعقیب منافع در عرصه‌ی جامعه و حتی زندگی خصوصی فرد جز از طریق روابط انجمنی ممکن نیست. از سوی دیگر، وجود و قدرت نهادهای مدنی مبتنی بر هویت‌های ثانویه مانند انجمن‌های حرفه‌ای، مانع از فعال شدن شکاف‌های اولیه می‌شود و ضریب امنیتی حوزه قراردادی زندگی اجتماعی نیز افزایش می‌یابد. مهم ترین کارکرد امنیتی ایده جامعه مدنی تعادل بخشی میان روابط اجتماعی و سیاسی، از طریق ایجاد هاله‌ای فرهنگی و اجتماعی پیرامون علقة امنیتی است و جامعه مدنی این مهم را از خلال تولید و بازتولید سرمایه اجتماعی میسر می‌سازد. جامعه مدنی در این معنا متولی برقراری رابطه میان کسانی است که با هم آشنا نیستند ولی سرنوشتی مشترک دارند(همان: ۲۰۶-۲۱۳).

امنیت اجتماعی از نتایج فرعی جامعه‌ی مدنی است که در شرایط وجود سرمایه اجتماعی شکل می‌گیرد(شفیعی و محقر، ۱۳۸۴: ۱۴). تشکل‌ها در شرایطی تأمین‌کننده امنیت اجتماعی هستند که عاری از روابط سلسله‌مراتبی و توزیع نابرابر قدرت میان اعضای آن باشند و رابطه ارگانیک با سایر اجزای نظام اجتماعی داشته باشند(همان: ۱۷).

از جمله مفاهیمی که در چند دهه اخیر در حوزه‌های مختلف علوم انسانی با استقبال مواجه شده است، مفهوم سرمایه‌ی اجتماعی است. اندیشمندان این مفهوم را با مفهوم جامعه مدنی مرتبط دانسته‌اند. به نظر فوکویاما(۱۳۸۵: ۱۷۸)، «احتمالاً حجم وافری از سرمایه اجتماعی به تشکیل جامعه مدنی فشرده خواهد انجامید...». سرمایه اجتماعی مانند سایر اشکال سرمایه، مولد است و دستیابی به اهداف خاص را ممکن می‌سازد که بدون آن امکان‌پذیر نیست. به رغم سایر اشکال سرمایه، سرمایه اجتماعی، در ذات روابط بین کنش‌گران است نه در خود کنش‌گران یا ابزار فیزیکی تولید (کلمن^۱، ۲۰۰۲: ۱۱۰).

یکی از اجزای اصلی سرمایه اجتماعی، شبکه‌های و انجمن‌های داوطلبانه است که افراد با عضویت در آنها به پیگیری علیق خود می‌پردازند. پاتنام از واژه سرمایه اجتماعی درون‌گروهی^۱ برای انجمن‌های استفاده می‌کند که بر انسجام درونی، تأکید می‌کند و سرمایه اجتماعی میان‌گروهی^۲ را برای اشاره به سرمایه اجتماعی‌ای به کار می‌برد که به انجمن‌ها کمک می‌کند تا با گروه‌های دیگر غریب‌های در جامعه ارتباط برقرار کنند(تاجبخش، ۱۳۸۵: ۳۳). خانواده واضح‌ترین نمونه سرمایه اجتماعی درون‌گروهی و سازمان جامعه مدنی که در عمل و از نظر قانونی درهای آن به روی همه شهروندان باز است، نمونه ناب سرمایه اجتماعی میان‌گروهی است(پاتنام، ۱۳۸۵: ۱۲۷). این دو نوع سرمایه اگر چه بسیار مهم هستند، اما جایگزین یکدیگر نبوده و در جامعه از هم جدا نیستند(فیروزآبادی، ۱۳۸۴: ۱۵۷). پاتنام رابطه معناداری بین سرمایه اجتماعی و طیف وسیعی از شاخص‌های اجتماعی از جمله طلاق، بزهکاری، وقوع جرم و جناحت... قائل است.

چارچوب نظری

با توجه مباحث مطرح شده در بالا می‌توان استدلال کرد که نیاز به احساس امنیت یکی از نیازهای اساسی انسان است که در نظریه مازلو به آن پرداخته شده است. مازلو، برآورده شدن این نیاز را به ترتیبات اجتماعی – نهادی مرتبط می‌سازد. اگر چه ترتیبات نهادی-اجتماعی، مفهومی بسیار وسیع است، اما با استفاده از بحث فوق در مورد رهیافت‌های دولت‌محور یا جامعه‌محور به امنیت اجتماعی، می‌توان استدلال کرد که هم دولت می‌تواند با کارآمدی نهادهای تحت کنترل خود به ویژه نهادهایی که مستقیماً با امنیت اجتماعی مرتبط هستند، به ایجاد امنیت یا نامنی کمک کند و هم جامعه از طریق شبکه‌ها و انجمن‌های داوطلبانه در چارچوب مفهوم جامعه مدنی، به ایجاد احساس امنیت اجتماعی شهروندان، یاری رساند. بنابراین، از نظریه سرمایه اجتماعی، مفهوم میزان عضویت در شبکه‌ها و انجمن‌ها و از رویکردهای دولت‌محور، میزان اعتماد به دو نهاد نیروی انتظامی(پلیس) و دادگاهها مورد بررسی قرار می‌گیرد.

1 - Bonding

2 - Bridging

روش‌شناسی تحقیق

روش مورد استفاده در این پژوهش، روش کمی است و تکنیک مورد نظر پیمایش می‌باشد. برای گردآوری داده‌ها از ابزار پرسشنامه استفاده شده است. اعتبار پرسشنامه، اعتبار صوری است. برای دستیابی به پایایی مورد قبول، با انجام پیش‌آزمون با نمونه‌ای ۳۰ نفره و با استفاده از آماره آلفای کرونباخ، همسازی گویه‌ها و سازگاری درونی پرسشنامه تأمین شد. جامعه آماری این تحقیق، عبارت است از تمام ساکنان شهر مشهد که در محدوده سنی ۱۸ تا ۶۵ سال قرار می‌گیرند. شیوه نمونه‌گیری، خوشهای چند مرحله‌ای است. جمعیت جامعه‌ی آماری بر اساس سرشماری سال ۱۳۸۵ مدنظر قرار گرفته، اما با توجه به اینکه آمار سرشماری بر اساس گروه‌های سنی است، برای محاسبه تقریبی جامعه آماری از برآوردهای مرکز آمار ایران (۱۳۸۲ و ۱۳۸۶) استفاده شد.

حجم نمونه نیز با استفاده از جدول لین^۳ (۱۹۷۶: ۴۴۶) در سطح ۹۵ درصد اطمینان و با پذیرش ۴ درصد خطأ و با احتساب واریانس صفت در جامعه به میزان ۵۰-۵۰

^۳- مرتبه‌بندی شغلی بر اساس پژوهش مقدس (۱۳۷۴) انجام شده است.

درصد، ۶۰ نفر تعیین شد. واحد تحقیق در این پژوهش، فرد می‌باشد. پس از گردآوری داده‌ها، اطلاعات کدگذاری و با استفاده از نرم افزار SPSS، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

تعریف مفاهیم

تعریف نظری احساس امنیت اجتماعی: واژه security برگرفته از ریشه لاتین واژه securus است که در لغت به معنی «نداشتن دلهره و دغدغه» است. بنابراین، معنی لغوی امنیت، رهایی از تشویش، اضطراب، بی‌اطمینانی و مخاطرات است (نصیری، ۱۳۸۱: ۱۱۵). امنیت امری ذهنی و نسبی است و معنی لغوی آن «رهایی از تشویش» است. امنیت در فضای اجتماعی قابل تحقق است و امنیت مطلق وجود ندارد و هر گونه رهایی از تشویش با سطحی دیگر از آن همراه است. آن چه مهم است سطح قابل پذیرشی از تشویش است (همان: ۱۱۶). بنابراین، تعریف واژه امنیت در پژوهش حاضر عبارت است از: نبود تشویش، دلهره و نگرانی خاص در مواجهه با امور مربوط به زندگی، روزمره اجتماعی است.

تعريف عملیاتی احساس امنیت اجتماعی: منظور احساس امنیت در ابعاد امنیت جانی، محیطی، اقتصادی و اجتماعی (آبرو و حیثیت) در جامعه است که برای سنجش هر بعد، از یک گوییه در پرسشنامه استفاده شده است. سه گوییه از پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان (۱۳۸۲: ۱۹۰-۱۹۱)، و یک گوییه نیز از پژوهش کمالی (۱۳۸۳) اخذ شده است.

مقدار ضرایب آلفای کرونباخ برای گویه‌های مربوط به طیف‌های پرسش‌نامه برای همه‌ی متغیرها بالاتر از ۰/۷ است که مقداری قابل‌یدریش است.

ما فتھا

برخی ویژگی‌های نمونهٔ مورد مطالعه به این شرح است: توزیع پراکندگی متغیر واپسیهٔ پژوهش، توزیعی نرمال است که ویژگی‌های آن در جدول زیر آمده است.

چنانکه در جدول آمده است، میانگین نمره امنیت پاسخگویان برابر با $10/53$ است که از حداقل نمره ممکن 20 و حداقل ممکن 5 ، اخذ شده است. با توجه به اینکه میانه از میانگین بالاتر است، می‌توان دریافت که اکثر پاسخگویان، کمتر از حد میانگین، احساس امنیت می‌کنند.

جدول شماره ۱: توزیع پراکندگی متغیر احساس امنیت اجتماعی

نمره	تعداد	٪	نمره	تعداد	٪	نمره	تعداد	٪	نمره	تعداد	٪	نمره	تعداد	٪
۱۰	۴	-۰/۲۹	۱۰	۰/۰۹	-۰/۰۹	۱۰	۳/۲۰	۱۵	۱۱/۰۰	۱۰	۱۰/۵۳	۱۰	۵۹۷	۶۷/۰۰

جدول شماره ۲، آزمون ضرایب همبستگی متغیرهای مستقل فاصله‌ای و متغیر واپسی را نشان می‌دهد. رابطه متغیرهای اعتماد به پلیس، اعتماد به دادگاهها، تحصیلات و درآمد با امنیت اجتماعی معنادار است و رابطه متغیر مرتبه‌ی شغلی و امنیت، نزدیک به سطح معناداری است. بیشترین ضریب همبستگی، مربوط به متغیر اعتماد به دادگاههاست و پس از آن مربوط به متغیر اعتماد به پلیس. این دو متغیر رابطه مستقیمی با احساس امنیت اجتماعی شهرنشان دارند. به این معنی که هرچه اعتماد به این دو نهاد بیشتر باشد، احساس امنیت اجتماعی نیز بالاتر می‌رود. اما رابطه دو متغیر تحصیلات و درآمد با احساس امنیت اجتماعی، معکوس است و با افزایش این متغیرها از احساس امنیت اجتماعی پاسخگویان کاسته می‌شود.

جدول شماره ۲: آزمون فرایب همبستگی متغیرهای مستقل و وابسته

امنیت اجتماعی		متغیر مستقل	امنیت اجتماعی		متغیر مستقل	
-۰/۱۲	۱		۰/۳۹	۱	اعتمادپذیری	اعتمادپذیری
۰/۰۰۴	sig	تحصیلات	۰/۰۰۰	sig		
-۰/۱۰	۱	درآمد	۰/۳۱	۱	اعتمادبدادگاهها	اعتمادبدادگاهها
۰/۰۱۲	sig		۰/۰۰۰	sig		
-۰/۰۷	۱	مرتبه شغلی	۰/۰۵	۱	سن	سن
۰/۰۷۴	sig		۰/۲۴	sig		

جدول شماره ۳، نتایج آزمون تفاوت میانگین متغیر احساس امنیت اجتماعی را بر اساس عضویت یا عدم عضویت در شبکه‌ها نشان می‌دهد. با توجه به سطح معناداری، می‌توان گفت عضویت در سه انجمن‌های ادبی-هنری، گروههای شغلی و بسیج رابطه معناداری با احساس امنیت اجتماعی دارد به نحوی که میانگین احساس امنیت اجتماعی افراد عضو این شبکه‌ها، از افراد غیرعضو، بالاتر است. اما بین عضویت در گروههای ورزشی و انجمن‌های خیریه مذهبی و احساس امنیت اجتماعی رابطه معناداری مشاهده نمی‌شود.

جدول شماره ۳: آزمون تفاوت میانگین احساس امنیت بر اساس عضویت در شبکه‌ها

سطح معناداری	مقدار ^a	افتراق معیار	میانگین	فرراوانی	عضویت	نوع انجمن
۰/۳۰۰	۱/۰۴	۳/۱۱	۱۰/۸۲	۱۰۸	دارد	گروههای ورزشی
		۳/۲۱	۱۰/۴۶	۴۸۵	ندارد	
۰/۱۴۹۱۳	۰/۶۸	۳/۵۹	۱۰/۷۲	۱۰۹	دارد	انجمن‌های خیریه مذهبی
		۳/۱۰	۱۰/۴۸	۴۸۴	ندارد	
۰/۰۰۲	۳/۰۶	۳/۲۴	۱۱/۱۹	۱۵۷	دارد	بسیج
		۳/۱۵	۱۰/۲۹	۴۳۶	ندارد	
۰/۰۰۵	۲/۸۳	۲/۳۷	۱۱/۹۰	۴۰	دارد	انجمن‌های ادبی-هنری
		۳/۲۳	۱۰/۴۳	۵۵۳	ندارد	
۰/۰۱۴۵	۲/۰۱	۳/۴۰	۱۱/۴۴	۴۵	دارد	گروههای شغلی
		۳/۱۹	۱۰/۴۵	۵۴۸	ندارد	

جدول شماره ۴، نتایج آزمون تفاوت میانگین متغیر احساس امنیت اجتماعی را بر اساس متغیرهای زمینه‌ای دوشقی نشان می‌دهد. رابطه میان متغیر جنسیت و احساس امنیت اجتماعی معنادار است چنانکه میانگین احساس امنیت زنان از مردان بالاتر است. اما رابطه میان متغیر وضعیت تأهل و احساس امنیت، معنادار نیست.

جدول شماره ۴: آزمون تفاوت میانگین احساس امنیت اجتماعی

براساس متغیرهای زمینه‌ای دوشقی

نوع انجمن	عضویت	فرآوانی	میانگین	افراط معیار	مقدار	سطح معناداری
جنسیت	مرد	۳۱۷	۱۰/۸۵	۳/۳۲	۲/۶۷	۰/۰۰۸
	زن	۲۷۶	۱۰/۱۵	۳/۰۱		
وضعیت تأهل	مجرد	۲۱۵	۱۰/۳۰	۳/۲۷	۱/۳۷	۰/۱۹۹
	غیر مجرد	۳۷۸	۱۰/۶۵	۳/۱۵		

در جدول شماره ۵، نتایج آزمون رگرسیون به روش گام‌به‌گام برای متغیر احساس امنیت اجتماعی، نمایش داده شده است. برای انجام این تحلیل، تمام متغیرهای مستقل وارد تحلیل شده‌اند (متغیرهای اسمی تبدیل به متغیر ساختگی شده و سپس وارد تحلیل شده‌اند). پنج متغیر اعتماد به دادگاه‌ها، جنسیت، اعتماد به پلیس، عضویت در انجمن‌های ادبی-هنری و وضعیت تأهل به ترتیب وارد مدل رگرسیون شده و در مجموع بیش از ۱۶ درصد از واریانس متغیر وابسته را تبیین می‌کنند.

جدول شماره ۵: آزمون رگرسیون به روش گام‌به‌گام برای متغیر احساس امنیت اجتماعی

Tolerance	sig	t	Std.Error	B	R ²	ß	متغیر
۰/۷۳۰	۰/۰۰۰	۴/۱۷۴	۰/۱۵۰	۰/۶۲۴	۰/۰۹۹	۰/۲۰۲	اعتماد به دادگاه‌ها
۰/۹۴۸	۰/۰۰۰	۴/۶۱۸	۰/۲۵۵	۱/۱۷۷	۰/۱۱۹	۰/۱۸۲	جنسیت
۰/۷۰۷	۰/۰۰۰	۴/۱۷۷	۰/۱۵۰	۰/۶۲۸	۰/۱۴۵	۰/۲۰۶	اعتماد به پلیس
۰/۹۸۶	۰/۰۰۳	۲/۲۹۴	۰/۴۹۱۴	۱/۴۵۸	۰/۱۵۶	۰/۱۱۴	عضویت در انجمن ادبی هنری
۰/۹۸۸	۰/۰۲۱	۲/۳۱۷	۰/۲۵۹	۰/۶۰۱	۰/۱۶۴	۰/۰۹۰	وضعیت تأهل

پُرچہ گیری و نتیجہ

امنیت اجتماعی از مؤلفه‌های مهم نظام و انسجام اجتماعی از یک سو و توسعه و پیشرفت جوامع از سوی دیگر است. همچنان که نالمنی اجتماعی، مشخصه‌ی نظمی اجتماعی است و هم عامل رکود و عدم ترقی جوامع انسانی است. در پژوهش حاضر با استفاده از روش پیمایشی به بررسی عوامل مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی شهروندان ساکن در شهر مشهد پرداختیم. متغیرهای مستقل اصلی بر اساس چارچوب نظری، عبارت بود از: اعتماد به دادگاهها، اعتماد به پلیس و عضویت در پنج شبکه. علاوه بر این متغیرها، رابطه برخی متغیرهای اجتماعی اقتصادی و جمعیتی نیز با متغیر واپسیه بررسی شد.

نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که نمره احساس امنیت اجتماعی بیش از نصف پاسخگویان، کمتر از حد میانگین است. این یافته زنگ خطری است برای جامعه مورد مطالعه. از آنجا که نیاز به اینمنی و احساس امنیت براساس نظریه مازلو، جزء نیازهای اساسی تر بشر است و در شرایط عدم برآورده شدن این نیاز، امکان پرداختن به نیازهای انسانی ترِ مراتب بالاتر فراهم نیست- همان نیازهایی که برآوردن شان با سطح توسعه جوامع همبسته است- بدون پرداختن به این مقوله، سخن گفتن از ترقی و توسعه نمی‌تواند چندان جایگاهی داشته باشد.

آزمون تک متغیره فرضیه‌ها نشان می‌دهد که رابطه متغیرهای اعتماد به پلیس، اعتماد به دادگاهها، تحصیلات و درآمد با امنیت اجتماعی، معنادار است به این صورت که هرچه اعتماد به این دو نهاد بیشتر باشد، احساس امنیت اجتماعی نیز بالاتر می‌رود. اما رابطه دو متغیر تحصیلات و درآمد با احساس امنیت اجتماعی، معکوس است و با افزایش این متغیرها از احساس امنیت اجتماعی پاسخگویان کاسته می‌شود. رابطه مثبت دو متغیر اعتماد به دادگاهها و پلیس، مطابق با پیش‌فرض نظری تحقیق است. تأثیر معنادار این دو متغیر، بیان‌گر نقش مهم عملکرد نظام مدیریتی جامعه و به ویژه دو نهاد مذکور در ایجاد احساس امنیت در شهروندان است. اما چرا رابطه دو متغیر تحصیلات و درآمد-که شاخص‌های طبقه اجتماعی‌اند- با امنیت اجتماعی منفی است؟ اگر چه یاسخ دقیق، و مستند به این پرسش، نیازمند تحقیق مستقل است

اما تبیین پیشنهادی این است که در شرایط اجتماعی که امنیت اجتماعی پایین است، افراد طبقه بالاتر به ویژه تحصیل کرده‌ها، آگاهی بیشتری از این شرایط، حاصل می‌کنند و در نتیجه بیشتر احساس نامنی می‌کنند.

نتایج آزمون تفاوت میانگین نشان داد که عضویت در سه شبکه از پنج شبکه مورد بررسی، رابطه معناداری با احساس امنیت اجتماعی دارد. به این صورت که افراد عضو در این شبکه‌ها نسبت به افراد غیر عضو در این شبکه‌ها، بیشتر احساس امنیت می‌کنند. این سه شبکه عبارت‌اند از: انجمن‌های هنری-ادبی، گروه‌های شغلی و بسیج. بررسی آزمون تفاوت میانگین میزان تحصیلات بر اساس عضویت در انجمن‌ها نشان می‌دهد که تحصیلات اعضای انجمن‌های هنری-ادبی به شکل معناداری از غیراعضا، بالاتر است و در دو انجمن دیگر، چنین رابطه‌ای مشاهده نمی‌شود. این نکته نشان‌گر اهمیت شبکه‌هایی همچون انجمن‌های ادبی-هنری است که با وجود اینکه متغیر تحصیلات، رابطه منفی با احساس امنیت دارد و اعضای این شبکه‌ها از تحصیلات بالاتری برخوردارند، اما تحت تأثیر عضویت در شبکه، احساس امنیت‌شان بالاتر از غیراعضا می‌شود.

در آزمون تفاوت میانگین مشخص شد که میزان احساس امنیت اجتماعی زنان نسبت به مردان به طور معناداری کمتر است. این یافته منطبق با یافته مطالعه خوش‌فر (۱۳۸۴) است. زنان به خاطر مشارکت اجتماعی کمتر نسبت به مردان و غلبه ارزش‌های مردسالارانه در جامعه، کمتر می‌توانند در عرصه مناسبات اجتماعی نقش تعیین‌کننده و فعال داشته باشند. این انفعال نسبی، خود موجد نوعی احساس بی‌قدرتی در زنان می‌شود که یکی از پیامدهای آن احساس نامنی اجتماعی است. ورود متغیر وضعیت تأهل نیز می‌تواند به این خاطر باشد که افراد مجرد به خاطر دغدغه‌های مربوط به یافتن شغل و زندگی آینده، نسبت به افراد متأهل که تا حد زیادی این مرحله از زندگی و نگرانی‌های همزمان با آن را گذرانده‌اند، احساس نامنی بیشتری دارند.

در آزمون چندمتغیره به روش رگرسیون گام‌به‌گام، پنج متغیر اعتماد به دادگاه‌ها، جنسیت، اعتماد به پلیس، عضویت در انجمن‌های ادبی-هنری و وضعیت تأهل به

ترتیب وارد مدل رگرسیون شده و در مجموع بیش از ۱۶ درصد از واریانس متغیر وابسته را تبیین می‌کنند. ورود دو متغیر مربوط به عملکرد نهادهای دولتی یعنی اعتماد به دادگاه و اعتماد به پلیس، به معادله- به ویژه متغیر اعتماد به دادگاه که در مرحله اول وارد مدل شده است- موید نظریه دولت‌محور در ایجاد امنیت در جامعه است. همان‌گونه که رابت ماندل خاطرنشان کرده، شاید بتوان گفت دو رکن اساسی تأمین امنیت اجتماعی میان انسان‌ها، تأسیس دولت و وفاق اجتماعی است. دولت کارآمد می‌تواند با بسیج امکانات و منابع، آرامش و امنیت را در میان انسان‌ها برقرار کند. بنابراین ایجاد امنیت اجتماعی جزو مسؤولیت‌های حکومت‌های ملی است(به نقل از شفیعی و محقر، ۱۳۸۴: ۷). نهادهای رسمی تأثیر قاطعی بر افزایش امنیت اجتماعی دارند. نهادهای رسمی کلان می‌توانند محیط کارآمدی فراهم کنند که در آن تشکل‌های محلی، بسط و توسعه یابند(همان: ۱۸). اما ورود متغیر عضویت در انجمن‌های هنری-ادبی نیز بیان گر اهمیت سرمایه اجتماعی در ایجاد امنیت اجتماعی است هر چند این اثر در جامعه مورد مطالعه، به اندازه تأثیر دولت نیست. به عبارتی «هر آنچه که باعث از هم گسیختگی درونی گروه‌ها و دسته‌های اجتماعی گردد می‌تواند تهدیدی برای امنیت اجتماعی تلقی شود»(نویدنیا، ۱۳۸۲، ۷۴).

به طور خلاصه می‌توان چنین نتیجه گیری کرد که برای ایجاد احساس امنیت در شهروندان، در وهله اول باید عملکرد نهادهای دولتی به ویژه دادگاه‌ها و نیروی انتظامی بمبود یابد و در وهله دوم باید شبکه‌های اجتماعی افقی را که به اعضای خود احساس امنیت می‌بخشند، شناسایی کرد و به تقویت آنها پرداخت.

منابع

- بی‌نام (۱۳۸۲). ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان: یافته‌های پیمايش در ۲۱ مرکز استان کشور، موج دوم، تهران: انتشارات طرح‌های ملی.
- اسلام، علیرضا، (۱۳۸۸). بررسی عوامل اقتصادی-اجتماعی مرتبط با کیفیت زندگی مردم شهر بیرون جند در مقایسه با روستاهای آن، رساله دکتری جامعه‌شناسی، دانشگاه شیراز، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اجتماعی.
- پاتنام، رابت (۱۳۸۰). دموکراسی و سنت‌های مدنی. ترجمه محمد تقی دلفروز، تهران: غدیر.
- پاتنام، رابت (۱۳۸۵). «جامعه برخوردار، سرمایه اجتماعی و زندگی عمومی»، در سرمایه اجتماعی: اعتماد، دموکراسی و توسعه. به کوشش کیان تاجبخش و ترجمۀ افشین خاکباز و حسن پویان. تهران: شیرازه. صفحات: ۹۱-۱۱۳.
- پورسعید، فرزاد (۱۳۸۱). «امنیت مدنی: فرصت‌ها و تهدیدهای یک پارادایم»، راهبرد، شماره بیست و ششم، صفحات: ۲۰۰-۲۱۵.
- تاجبخش، کیان (۱۳۸۵). «سرمایه‌ی اجتماعی، اعتماد و دموکراسی»، در سرمایه‌ی اجتماعی: اعتماد، دموکراسی و توسعه. به کوشش کیان تاجبخش و ترجمۀ افشین خاکباز و حسن پویان. تهران: شیرازه. صفحات: ۲۵-۴۱.
- خوش‌فر، محمدرضا (۱۳۸۴). «بررسی مشارکت مردم در ایجاد، حفظ و گسترش امنیت اجتماعی»، مجموعه مقالات همايش امنیت اجتماعی، جلدیک، تهران: معاونت اجتماعی ناجا، صفحات: ۲۹۳-۲۵۷.
- ساروخانی، باقر و منیژه نویدنیا (پاییز ۱۳۸۵). «امنیت اجتماعی خانواده و محل سکونت در تهران»، رفاه اجتماعی، شماره ۶(۲۲)، صفحات: ۸۷-۱۰۷.
- شفیعی، حسن و علی محقر (۱۳۸۴). «سرمایه اجتماعی و امنیت اجتماعی پایدار»، مجموعه مقالات همايش امنیت اجتماعی، جلدسه، تهران: معاونت اجتماعی ناجا. صفحات: ۷-۲۴.

- شیخی، محمد تقی (۱۳۸۶). «امنیت اجتماعی و آسیب‌شناسی سالمنان در شهر تهران: پژوهشی از دیدگاه جامعه‌شناسی»، سالمنان، شماره‌ی ۲(۶)، صفحات: ۴۵۴-۴۶۱.

- عربی، فرانک (۱۳۸۴). «بررسی امنیت اجتماعی از دیدگاه شهروندان هشت شهر»، مجموعه مقالات همایش امنیت اجتماعی، جلدسه، تهران: معاونت اجتماعی ناجا. صفحات: ۲۱۰-۱۹۱.

- عسگری، محمود (۱۳۸۱). «مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی امنیت»، راهبرد، شماره بیست و ششم، صفحات: ۹۳-۱۱۱.

- فرجاد، محمد حسین (۱۳۷۱). آسیب‌شناسی اجتماعی، تهران: دفتر تحقیقات و انتشارات بدر.

- فوکویاما، فرانسیس (۱۳۸۵). پایان نظرم: سرمایه اجتماعی و حفظ آن. ترجمه غلامعباس توسلی. تهران: نشر حکایت قلم نوین.

- فیروزآبادی، سید احمد (تابستان ۱۳۸۴). «تفصیل و معرفی کتاب بولینگ تک نفره: فروپاشی و احیای مجدد اجتماع آمریکایی»، مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره ششم، شماره ۲، صفحات: ۱۶۴-۱۵۶.

- کمالی، افسانه (۱۳۸۳). مطالعه تطبیقی اعتماد اجتماعی در دو حوزه فرهنگ و سیاست (با تأکید بر سازمان‌های تخصصی). رساله دکتری جامعه‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران.

- بی‌نام (۱۳۸۶). گرایله نتایج عمومی سرشماری عمومی نقوس و مسکن ۱۳۱۵. تهران: مرکز آمار ایران.

- بی‌نام (۱۳۸۲). بازسازی و برآورد جمعیت شهرستان‌های کشور بر اساس محدوده سال ۱۳۱۰. تهران: دفتر انتشارات و اطلاع رسانی.

- مازلو، آبراهام اچ. (۱۳۷۲). انگیزش و شخصیت. ترجمه احمد رضوانی. مشهد: مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی.

- مقدس، علی اصغر(بهار ۱۳۷۴). "منزلت مشاغل در جامعه‌ی شهری ایران: مورد مطالعه شهر شیراز"، *مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز*، دوره دهم، شماره دوم، بهار، صفحات: ۶۵-۹۴.
- نبوی، سید عبدالحسین، حسینزاده، علی‌حسین و سیده‌هاجر حسینی(۱۳۸۷). «بررسی تأثیر پایگاه اجتماعی‌اقتصادی و هویت قومی بر احساس امنیت اجتماعی»، *فصلنامه دانش انتظامی*، سال دهم، شماره ۲(پیاپی ۳۹)، صفحات: ۹-۲۶. [Online]. نتایج عمومی سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۸۵. [1 Jul 2007].<http://www.sci.org.ir>
- نصیری، قدیر(زمستان ۱۳۸۱). «معنا و ارکان جامعه‌شناسی امنیت: امنیت پایدار، سرمایه اجتماعی و جنبش‌های اجتماعی»، *راهبرد*، شماره بیست و ششم، صفحات: ۱۱۲-۱۳۳.
- نویدنیا، منیژه(بهار ۱۳۸۲). «درآمدی بر امنیت اجتماعی»، *فصلنامه مطالعات راهبردی*، شماره نوزدهم، صفحات: ۵۵-۷۶.
- ولی پورزومی، سید‌حسین (زمستان ۱۳۸۱). «درآمدی بر بنیادهای اجتماعی امنیت»، *فصلنامه راهبرد*، شماره بیست و ششم، صفحات: ۱۳۴-۱۵۷.

- Coleman, J. S. (2002). "Social Capital in the Creation of Human Capital". In: Calhoun, C. and Others. *Contemporary Sociological Theory*. Oxford: Blackwell. pp. 110-125.
- Harison, Ross(1993). Democracy. London and New York: Routledge.
- Lin, Non.(1976). *Foundations of Social Research*. New York: Mc Graw Hill.